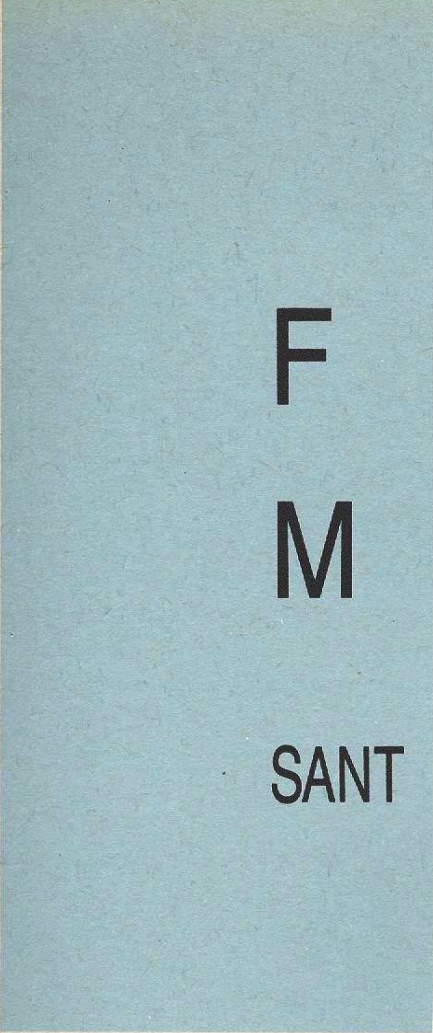

F E S T A M A J O R

SANT PERE DE RIBES

EL PROGRAMA: UN FONAMENT MÉS DE LA FESTA MAJOR

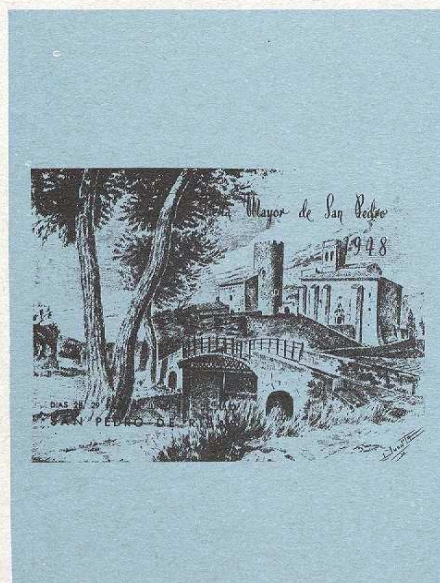
Xavier Guillaumes i Vidal
Antoni Arrebola i Fernández
Antoni Solís i Naranjo

SALUDO A FRANCO: ¡VIVA ESPAÑA! ¡ARMBA ESPAÑA!

SAN PEDRO DE RIBAS

FIESTA MAYOR
DE
SAN PEDRO
AÑO 1940

PROGRAMA DE LOS FESTEJOS QUE SE CELEBRARÁN
EN ESTA LOCALIDAD, DURANTE LOS DÍAS
28, 29 Y 30 DE JUNIO Y 1º DE JULIO.

Presentació

La Festa Major és una eventualitat que es manifesta al nostre poble dues vegades a l'any i que s'ha mantingut així durant molt de temps. Aquest transcurs de temps no es reflecteix en els actes més tradicionals de la Festa, però sí que ho fa en la resta de les activitats i, sobretot, en els programes. En efecte, el programa és l'únic que parla d'allò que hi ha al darrera de cada Festa major, l'únic que ens fa saber les necessitats i els desitjos dels ribetans un any rera l'altre.

Aquest escrit pretén mostrar tot allò que han estat les nostres Festes Majors en el decurs dels darrers cinquanta anys. Sens dubte quedaran moltes coses sense dir i més d'un restarà insatisfet perquè no s'ha fet referència a aquell acte en què ell va participar de manera activa o bé s'ha escapat aquell detall que va magnificar una determinada Festa Major. Però la història no és una ciència exacta, sovint s'equivoca, sovint no troba el terme precís a l'hora de tractar un fet; malgrat tot, és essencial per a qualsevol poble que es vanti de tenir una personalitat pròpia.

* * *

Fiesta Mayor de San Pedro

1952

PROGRAMA OFICIAL

de las funciones religiosas, festejos populares y espectáculos públicos que, con motivo de la Fiesta Mayor de San Pedro, patrón de esta Parroquia, se celebrarán, Dios mediante, en esta población, los días 28, 29 y 30 de junio.

SAN PEDRO DE RIBAS

Estiu 1952. Els gegants s'afegeixen als altres balls populars.

Estiu 1955.

Estiu 1958.

Com s'elabora el programa?

Els mitjans de finançament, les dimensions i la impressió.

La fesonomia del primer programa de la Festa Major posterior a l'acabament de la guerra civil és prou significativa en tant que palesa unes evidents mesures d'austeritat i unes intencions no massa marcades: consta de quatre pàgines i el format és de 17,5 cm. x 16,5 cm. De fet, no és fins l'any 1944 quan el programa adopta un aspecte més decorós: surten els primers anuncis, la primera invitació al públic per part de la Comissió, una recerca històrica i una mostra de creació literària. Tot plegat indicava una transformació total en relació als anys anteriors, una transformació però, que no es regularitzà fins vint anys després, ben entrada la dècada dels seixanta en què el programa sembla voler adaptar-se al procés de creixement del poble i els encarregats d'elaborar-lo no mostren cap recança en afegir fulls i més fulls, això sí, més de la meitat carregats de propaganda. Amb el pas dels anys, la qualitat en la conformació del programa va manifestant una línia ascendent que culmina amb un exemplar de 21 cm. x 30 cm. de format: el corresponent a la Festa Major de Sant Pau d'enguany.

Quant les impremtes, s'observa un marcat to de diversitat. Durant més de vint anys els programes de les nostres Festes Majors s'imprimiren a «L'Eco de Sitges». Des de l'any 1961 fins avui la participació ha estat abundant, produint-se múltiples canvis: Gràfiques Isart de Vilafranca, Gràfiques Villanueva, una altra vegada «L'Eco», Gràfiques Ferpala de Vilanova, J. Font, E. Lligadas —de Ribes— i Al Dia, de Vilanova.

* * *

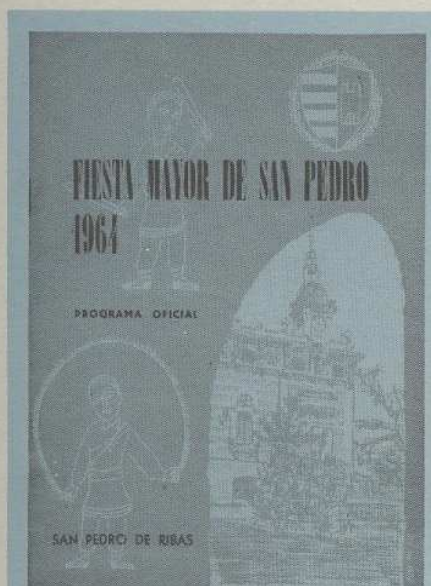
La portada

La portada és el mirall del programa. Aquesta afirmació, si no la llegim entre línies, pot semblar extremada en excès, però el cert és que darrera d'una bona portada hi ha, generalment una edició reeixida.

Les primeres portades no destaquen precisament per la seva originalitat. Segueixen una línia repetitiva i, gairebé, monòtona: a dalt de tot, les tres aclamacions estereotipades del règim, tot seguit el nom del poble,

Estiu 1960. En el marc de les escasses actuacions musicals i espectacles quant a la presència de noms artístics destacats de l'època va sobresortir la visita de Ramon Calduch.

Estiu 1964. S'exposa la sardana «Baixant de Sant Pau», amb lletra de Pere Carbonell i música de Jordi Pañella. A més, hi ha una interessant entrevista realitzada sota el títol «Bastoners de antaño» a en Peret d'en Mariquillo.

Estiu 1968. El «Pregó» inicial de la Comissió de festes s'escriu en català després de més de trenta anys.

l'any, la Festa Major corresponent i la fórmula següent:

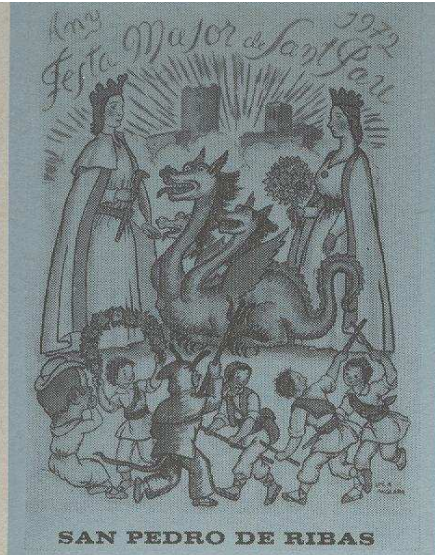
«Programa de los festejos que se celebrarán en esta localidad durante los días...»

L'any 1944 trobem per primera vegada un intent expressionista a la portada, arrodonit amb la infiltració de l'escut de Ribes. L'any 1948 surt el primer dibuix realista (el castell) i l'any 1951 la primera fotografia (vista aèria del poble). Aquestes tècniques, amb més o menys alteracions, s'estenen fins a la meitat del decenni dels 60: en aquesta època les portades manifesten jocs de geometria realitzats a partir de la superposició de figures, fotografies, coloretts i dibuixos. Més endavant es deixa pas al dibuix imaginatiu, representat bàsicament per les portades de Carbonell (1970 i 1971) i Lola Anglada (1972). En els anys següents sobresurt la tècnica concisa i lúdica del dibuixant i dissenyador Parriego. A partir d'aquí, portades per a tots els gustos i de tots colors: des de l'originalitat de les vinyetes de l'estiu del 79 fins a l'impressionisme de l'hivern del 89, passant pel realisme en aquarel·la, els tons divertits i el dibuix abstracte.

* * *

La distribució dels continguts.

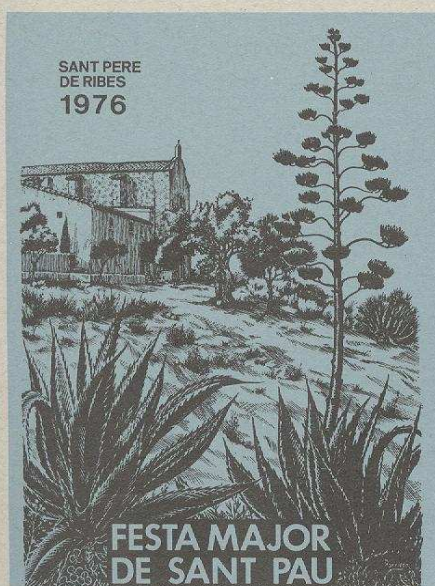
En el moment d'omplir el programa els responsables d'aquesta tasca saben que hi ha una sèrie de punts intocables: la invitació de la Comissió de Festes, l'ordre dels actes i els anuncis. Es tracta d'unes parts que varien any rera any, que presenten major o menor qualitat, però que, en definitiva, sempre mostren la mateixa carcassa estructural. Si parlem de l'exordi sotasignat per la Comissió observem la varietat de títols que s'han emprat per encapçalar-lo: «La Comisión», «Pórtico», «Invitación», «Pregón», «Salutación», «Pregó», «De Festa Major a Festa Major», «Invitación», «Al poble de Ribes» i, més recentment, «Ciudadans de Ribes...» En l'ordenació dels actes de la Festa Major se segueix un criteri cronològic; aquest sistema d'arranjament presentà, no obstant, una varietat entre els anys 1956 i 1979, una varietat consistent a establir una divisió entre «Fiestas religiosas» i «Fiestas populares». Respecte a la publicitat, l'edició de la Festa Major de Sant Pere

Hivern 1972. Ribes ja té un drac de debò: l'original tri-cèfal, únic a la seva espècie, dissenyat per Lola Anglada.

Estiu 1974.

Hivern 1976. El primer programa on el català s'imposa aclaparadorament al castellà.

de l'any 1979 —va ser la primera Festa després de les eleccions municipals democràtiques— suposà una altra ruptura: fins aquell moment els anuncis s'havien distribuït a caramull ocupant pàgines i més pàgines, arribant-se a l'extrem que en algunes edicions la publicitat cobria el 70% del contingut del programa: ara, les col·laboracions s'exposen arreglades i no abracen més de 4 o 5 pàgines.

Al costat de tot això hi ha, també, aquella secció del programa on compareixen les anècdotes, els aniversaris, la creació literària i els apartats històrics i culturals. És la secció menys característica però a la vegada la més distintiva i privativa; la secció que confereix a la resta de la informació que conté el programa un caire més dignificador de tot allò assimilable a l'adjectiu «ribetà». En principi, aquests estudis s'adapten perfectament a qualsevol part del programa, però habitualment els trobem inserits a les pàgines centrals.

* * *

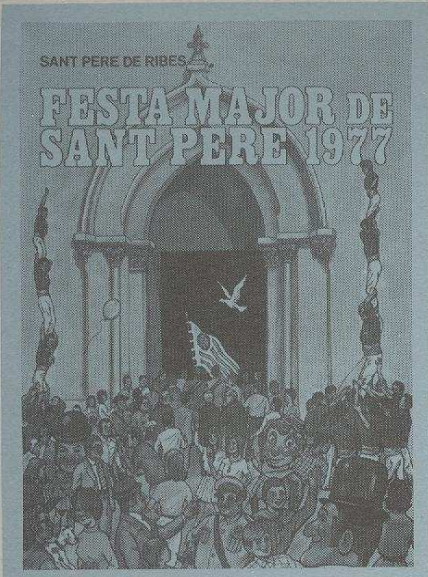
La llengua

Finalitzada la guerra civil, la llengua catalana va patir la darrera repressió coneguda fins ara de les moltes que ha tingut al llarg de la seva història. L'objectiu d'aquest escrit no consisteix a analitzar els efectes d'aquesta repressió que tant, a nivell lingüístic com a altres nivells de la vida social, afectà el nostre en particular i el Principat en general. L'objectiu d'aquest escrit és el de deixar constància d'uns fets a partir d'uns documents que estroben a l'Arxiu Històric del Comú de Ribes. Seguint el que reflecteixen aquests documents —els programes— es poden extreure tres conseqüències:

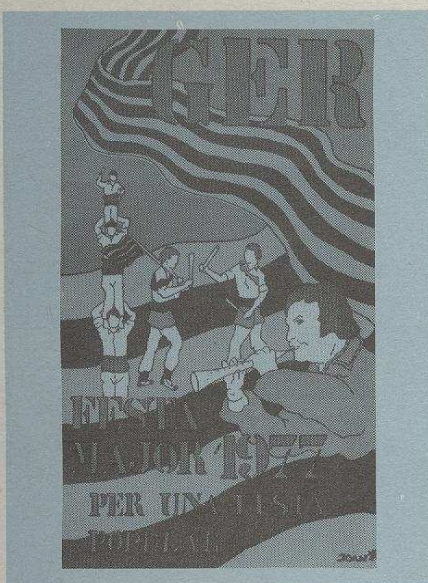
1er.- Que el català, entre els anys 1940 i 1970, tan sols apareix de manera semiclandestina i disfressada als programes de la Festa Major.

2on.- Que aquesta presència esporàdica es limita a quatre poesies, una sardana i un pregó».

3er.- Que a partir dels anys 70 es dona una progres-

Hivern 1977. Se celebra el cinquantè aniversari de la mort del poeta ribetà Emili Giralt i Giralt.

A partir del 1973 irromp amb força en el programa cultural ribetà una entitat formada per gent jove: l'Entitat Cultural i Esportiva G.E.R. Des de llavors aquesta entitat ha publicat interromput el seu programa de la Festa Major, d'hivern i d'estiu, adreçant les seves activitats al conjunt de la població i, per tant, enriquint qualitativament els actes de la Festa.

Reproduïm el programa del GER de la Festa Major d'estiu del 1977, convocada amb el lema **Per una Festa Major popular** i que va ser la primera portada en color. A la Festa Major d'estiu del 1978 —un any abans de les primeres eleccions municipals després de la dictadura franquista— una plana del diari **Avui** i l'adhesió a la campanya per a la llibertat d'expressió varen ser els motius de la portada. Els autors varen ser respectivament Joan Colomer i Josep Garriga. En els programes s'inclouen actes multitudinaris a la plaça Marcer fet a base de subscripcions populars, com els de l'Esbart Dansaire de Rubí.

seva estabilització de la nostra llengua dins els programes, la qual culmina definitivament l'any 1976.

Les expressions castellanes als nostres programes esdevenen sovint motiu de jocositat; vegem-ne algunes mostres: «gran tirada de tiro al plato», «lucido baile», «magníficos gigantes», «apoteósica recepción». I encara gràcies que a ningú li va passar pel cap de traduir locucions o paraules com ara «ball de bastons», «llevant de taula» o «castellers».

* * *

Què expressa el programa? Els actes de la Festa Major

El programa es confecciona per damunt de tot amb la intenció d'informar, d'animar el poble en la participació dels actes que se celebren durant la Festa Major. La Comissió, les institucions locals i l'Ajuntament assumeixen la responsabilitat de cercar la major varietat possible en els actes de la Festa; d'aquesta manera, cadascú podrà elegir allò que més l'interessi.

Hi ha moltes maneres de reaccionar quan ens venen a dur el programa a casa: alguns, segurament els que tenen més temps, se'l llegiran de cap a peus i no el tornaran a tocar per res, altres en canvi, tan sols el fullejaran per saber a quina hora comença el ball o quin dia es fa el campionat de ping-pong.

Prenent en consideració aquests i altres punts els encarregats d'executar la realització del programa s'han d'enfrontar a la difícil tasca de trobar un equilibri a fi i efecte de convertir el seu producte en un instrument eficaç i reeixit a la vegada.

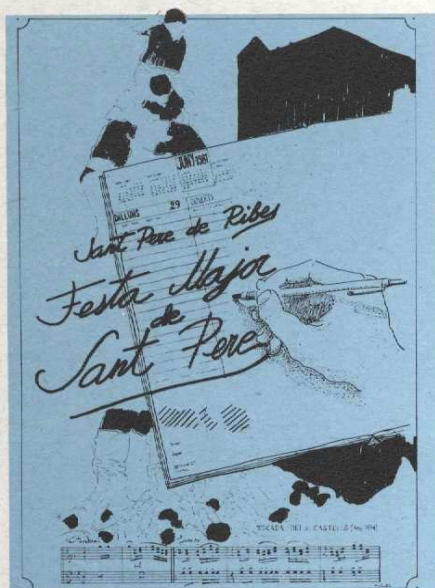
Una Festa Major demana qualitat i pluralitat als espectacles i exhibicions que serveixen per amenitzar-la. En el transcurs de molts anys, els 25 de gener i els 29 de juny han estat eines unificadores de la identitat ribetana, la qual cosa es reflecteix a partir d'una sèrie d'activitats:

* * *

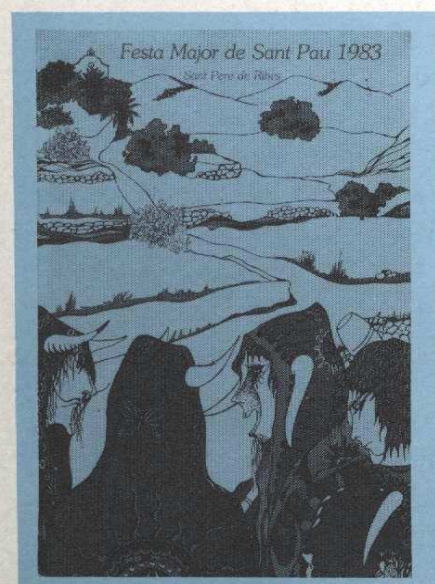
Festa Major de Sant Pere 1979

Estiu 1979. Ajuntament nou, grallers nous, esports i espectacles per a tothom, etc., etc.,

Estiu 1981. Primera actuació dels castellers de Ribes a la Festa Major. Els ribetans ja tenim Ràdio.

Hivern 1983. La cobla-orquestra «Maravella» estrena la sardana «Ribes volgut», original del mestre Mas i Ros, el qual assisteix a l'acte.

Balls populars, castells, grallers.

Els dies i els llocs d'actuació dels balls no han variat substancialment en els darrers anys. L'únic que caldria ressaltar en aquest sentit és el fet que fins als anys 1969-70 els balls feien a les vigílies un recorregut per les masies, la qual cosa s'ha reduït avui dia a l'actuació d'una colla de bastoners. En un principi la presència dels balls a la Festa Major es limitava als bastons, al drac i als cap-grossos, però posteriorment es van afegint els pastorets, els gegants (1952), els cercolets, el drac de tres caps (1972), etc. L'any 1981 es forma la colla de castellers de Ribes, una colla que dissortadament es desintegrà al cap de molt pocs anys. La que sí ha perseverat ha estat la colla de grallers de Ribes, que aparegué en el panorama de la Festa Major d'estiu de l'any 1979.

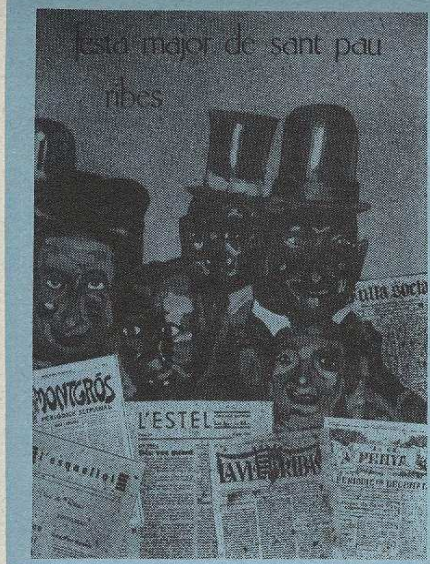
* * *

Espectacles i divertiments

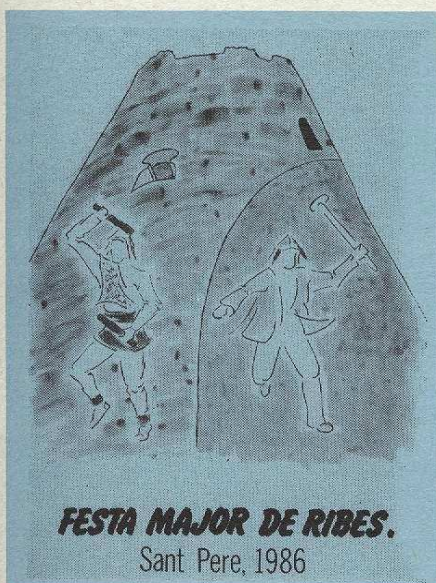
Aquí és on la diversitat d'actes esdevé més pronunciada. Tots els estius tenim —ja fa molts anys— el Castell de focs a càrrec d'Isidre Pañella, un esdeveniment que ha modificat sovint el seu escenari. No manquen tampoc els festivals infantils amb els germans Poltrona o la Companyia ínfima La Puça, les nits de màgia amb el mestre Arnó o el màgic Andreu, els recitals amb Raimon o Toti Soler, els concerts de Festa Major amb l'orquestra Maravella o la Marina. Des de finals dels anys 40, el públic ribetà va tenir l'oportunitat d'anar a veure al cinema Tívol els darrers èxits nord-americans del moment. En aquell temps hi havia balls de totes les modalitats i categories: ball de societat, ball de dues hores, ball del ciri, etc.

Un fet summament destacable és que mai no faltaven les audicions de sardanes, malgrat la prohibició de què foren objecte a la nostra nació durant els sis o set anys posteriors a l'acabament de la guerra.

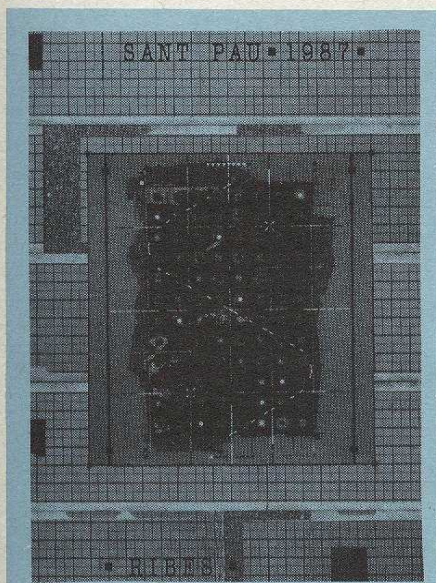
* * *

Hivern 1984. El programa presenta un recull exhaustiu de l'evolució de la premsa ribetana des del 1910 fins al 1983, elaborat per Muç i Soler, Josep-Lluís Palàcios i López, Xavier Miret i Mestre i Josep Miret i Mestre.

Estiu 1986. Els gegants estrenen vestit. Amb motiu d'aquest fet, Manel Rius compon l'obra «Els vestits dels gegants», interpretada pels grallers de Ribes durant la festa Major.

Hivern 1987. Se celebra una exposició antològica del pintor i escriptor ribetà Josep Giralt i Puig.

Esports.

Els programes subratllen una sèrie de circumstàncies transcendentals en l'evolució de l'esport ribetà:

- 1944. I concurs de tir al plat.
- 1947. Inauguració del nou camp d'esports municipal.
- 1955. Inauguració de la pista del Centre Parroquial.
- 1959. I Campionat de ping-pong
- 1.961. I Campionat de moto-cross
- 1.969. I Ciclo-cross i I Trofeu Abelard Trenzano
- 1.972. Inauguració de les pistes de tennis i de la pista poliesportiva.
- 1.975. I Campionat d'handbol.
- 1.976. I Trial Sant Pau i I Carrera de karts.

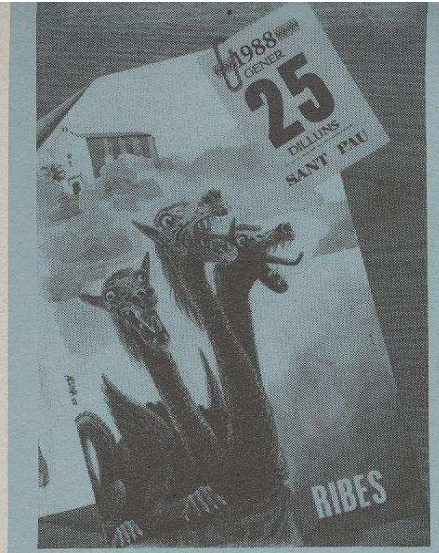
També hi ha referències a la setmana del bàsquet del Garraf, als torneigs de futbol sala i als campionats d'hoquei sobre patins.

* * *

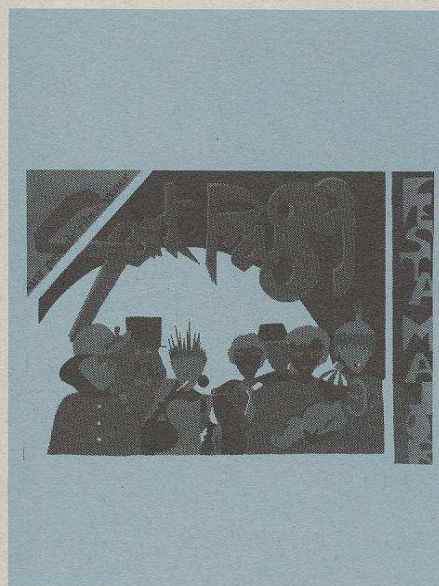
La idiosincràsia d'un poble: Història i literatura

Rarament el programa deixa de banda una part o més d'una dedicades a aprofundir sobre un determinat aspecte de la vida cultural ribetana. Aquest és un dels molts punts que ha anat enriquint el programa a mesura que passaven els anys. Però per damunt de tot ha enriquit el coneixement dels ribetans sobre la seva realitat.

Aportacions, des de la perspectiva de la formació i l'evolució històrica de Ribes, són les que va dur a terme Mn. Josep M. Coll de la seva ploma sortiren diverses «Notícies històriques» i articles encapçalats amb títols com «Mir Geribert, feudetario de San Pedro

Hivern 1988. Lola Anglada i el drac són els protagonistes: s'inaugura el nou carrer de Lola Anglada, es fa una trobada de dracs i s'exposen dos contes sobre el drac de Pere Carbonell i Grau i de Teresa Duran.

Hivern 1989. Ribes fa 999 anys. Xavier Miret i Mestre exposa el sentit de la celebració del nostre Mil·lenari.

de Ribas, peregrino a Santiago de Galicia en 1155». En els darrers deu anys cal ressaltar els estudis de l'historiador Xavier Miret i Mestre, els quals culminen el gener de 1989 amb la presentació d'un opuscle complet sobre els orígens de Ribes amb motiu de la imminent commemoració del Mil·lenari del poble.

L'any 1974 apareix un interessantíssim article signat per Albert Virella que versa sobre la toponímia correcta de Sant Pere de Ribes.

Una altra presència significativa als programes de la Festa Major és la de Pere Carbonell i Grau, el qual ofereix entre altres escrits un conte titulat «A la captura del drac» i algunes biografies com les d'Emili Giralt i del Dr. Ramon Puig. En una mateixa feina, encara que menys quantitativa, se situen algunes col·laboracions de Jaume Gómez.

Darrerament s'ha tendit a una major obertura en el sentit que els temes tractats es reuneixen en una miscel·lània de diverses possibilitats i que engloben treballs com els «Inèdits» de l'estiu del 87, els records de la II República de Ribes, a cura de Josep-Lluís Palàcios i de Miquel-Muç Vall, o l'estudi biogràfic i artístic sobre Josep Giralt i Puig, a cura de Xavier Miret i d'Araceli Albà.

* * *

F E S T A M A J O R L E S R O Q U E T E S

LA FESTA MAJOR DE SANT JOAN A LES ROQUETES

El solstici d'estiu es produeix el 21 de juny, aquest dia, els raigs de sol cauen perpendiculars al Tròpic de Càncer, és el dia més llarg de l'any; la primavera ja ha donat els seus fruits i el blat està segat i recollit als camps, és temps de descans i, per tant, de festa; així era la tradició a l'era agrícola. Una tradició pagana del cicle de la natura, que després incorporà la tradició canònica. Així ens arribà a la civilització industrial, i Les Roquetes com un fenomen més del desenvolupament urbà, social i econòmic, nasqué dins aquesta tradició.

Sant Joan representa el naixement de l'estiu, època de vacances, oci, diversió, descans, així ho entengueren els primers iniciadors de la festa a Les Roquetes, l'any 1973, quan fou la primera edició de la Festa Major d'Estiu. Per això, els treballadors vinguts de Vallcarca, que constituïren un nombre important, continuaren celebrant la festa de Sant Joan que ja era tradicional a la seva antiga residència des de començaments dels anys trenta; així, fou decisiu que s'agafés aquesta celebració i no altra per a la població de Les Roquetes, una població que creixia vertiginosament, passant dels 2.200 habitants l'any 1970 als 5.100 el 1975; havent-se de dotar, per tant, d'una Festa Major.

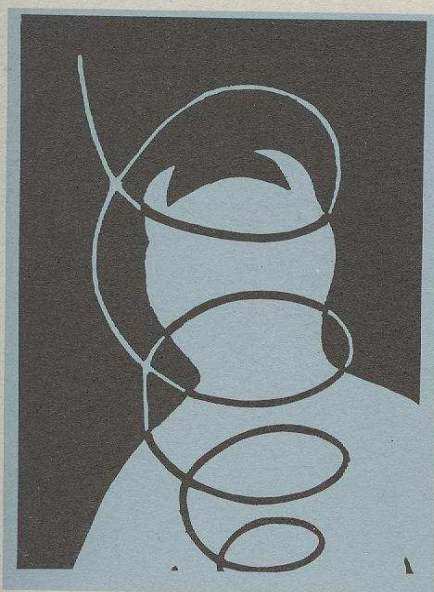
Aquesta festivitat es celebrà per primera vegada un diumenge, el 24 de juny del 73, i també es realitzà el diumenge 22 de juny del 75: així foren els seus inicis desconeguts si el 74 se celebrà en diumenge per falta de documentació específica. El que sí és cert, és que a partir de l'any 76 es realitzà el Cercavila ininterrompudament el propi dia 24, vingúes com vingúes.

Cal esmentar que la Festa Major tingué unes arrels decididament populars, i que l'organitzaren els propis veïns i treballadors, comptant amb l'impuls de la mateixa Associació de Veïns i del Centre Cultural i Recreatiu Les Roquetes; essent aquesta entitat, recentment desapareguda la impulsora dels costums populars i tradicionals a nivell de Ball Popular, entre els quals cal destacar les diferents colles de Ball de Bastons, Diables, Cintes, Cercolets, Pastorets, amb la recent i actualment creada, Agrupació de Balls Populars de Les Roquetes, on també es troben el Ball de Panderetes i l'Agrupació Sardanista Tamborí. Els balls que es realitzaren un curt espai de temps, i que ja no es realitzen, són el de Gegants, Hereu Riera, St. Farriol i Pastorets.

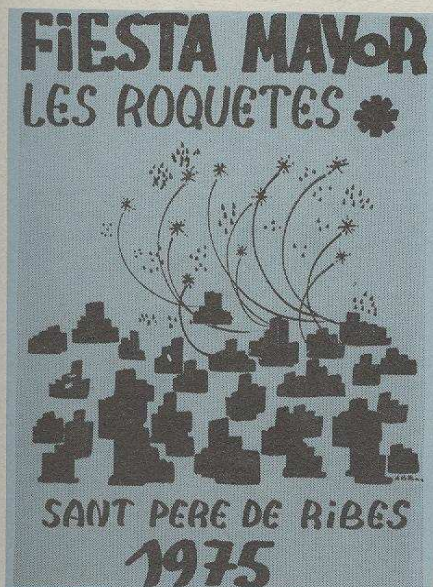
Aquesta ha estat l'aportació a la comunitat de diferents Comissions de Festes, integrades per gent molt diversa en el transcurs al llarg de setze anys; amb un esforç decisiu que ha aportat patrimoni, tradició, cultura, història i festa; quelcom que queda en la memòria col·lectiva de la gent, sent un valor compartit, identificatiu i significatiu de les arrels i identitat de la població.

Portada del programa de la primera Festa Major de Les Roquetes (any 1973).

Detall de la portada del mateix programa.

En la part superior podem veure la reproducció de la portada de l'any 1975

Introducción

Con ilusión vienen a nosotros estas fiestas populares que nacen por primera vez.

Era una aspiración de muchos de nuestra población que LES ROQUETES tuvieran también su Fiesta Mayor. Aspiración que nuestra Asociación de Propietarios ha acogido y patrocinado para hacerla realidad. Con este propósito se nombró una Comisión de Festejos que con ganas de trabajar planeó y organizó al mismo tiempo los diversos actos que vienen reseñados en el Programa.

Quizá alguien se pregunte: ¿A qué viene ahora celebrar nuestra Fiesta Mayor?

Pues, sencillamente, la de dar a nuestro barrio de Les Roquetes unos días de más intensa convivencia y amistad en medio de la alegría de unos actos populares hechos por nosotros mismos y para nosotros.

¿Y por qué precisamente en pleno verano?

Porque queremos que esta fiesta sea una fiesta de todos.

¿Y qué tiempo mejor que el verano para estar en fiestas?

Sus días claros y luminosos, sus largas tardes y la bonanza de sus noches es toda una invitación para salir de nuestro hogares y encontrarnos hermanados los que habitamos en una misma población por la alegría de unos actos sencillos y populares y, por este mismo, tan del pueblo.

Podríamos terminar esta introducción al Programa de Festejos con una reflexión final. Sin dudar de la ilusión y la buena voluntad de los organizadores de este Primer Año de Fiesta Mayor, precisamente por ser este el de su nacimiento, tendrá todos los fallos de la inexperiencia de unos y otros. Todo lo que nace es pequeño. Pero no importa si es recibido con ilusión y colaboración de todos. Con el tiempo ya crecerá.

[Feliz Fiesta a todos]

Anónimo

Salutació publicada en el primer programa de Festa Major de l'any 73. Festa que va ser possible gràcies a la «Associació de Propietarios».

Despedida

Esperamos que estas fiestas sean del agrado de todos, y que todos participéis en ella para que sea una realidad la comunicación necesaria en toda convivencia.

Así como este año ha habido un esfuerzo por parte de algunas personas que han hecho posible estas fiestas, es de desear que en el año que viene también habrá quien se preocupe por su continuidad y subsanando los errores y fallos que en esta ocasión ha habido, y eso sí, con toda la voluntad y un afán de servicio a los demás, hagan posible que se mejoren.

Agradecemos la colaboración prestada por todos los anunciantes que han hecho posible este programa.

A l'esquerra reproducció del comiat publicat aquest mateix any.

PROGRAMA DE FIESTAS

Sábado, 23 de Junio

a las 2 de la tarde

Se dará comienzo a las Fiestas con disparo de fuego de erillio (cohetes)

a las 4 de la tarde

tendrá lugar un **Gran Festival Infantil** donde habrán divertidos juegos de cocina, carreras de sacos, ginkamas, romper la olla, etc.

Seguidamente tendrá lugar un emocionante partido de minibasket, disputándose el

1.º Trofeo Fiesta Mayor de Les Roquetes entre

Colegio San Buenaventura

Colegio Nacional Las Roquetas

A continuación quedará abierta la Exposición de Trabajos Infantiles

a las 8 de la tarde

Inauguración de la interesante Exposición Fotográfica

a las 10 de la noche

Se encenderá un colosal

Castillo de Fuegos Artificiales

y seguidamente comenzará la

Sensacional Verbena

amenizada por el grupo

«STRADIVARIUS»

Domingo, 24 de Junio

a las 10 de la mañana

habrá una emocionante

Ginkama

para motos y bicicletas, con sorpresas y premios

a las 11 de la mañana

Fenomenal Pasacalle con participación de

gigantes, baile de bastones, de demonios y castellers.

Los "Bordegastos de Vilanova", nos asombrarán con sus castillos.

a las 12'30 de la mañana

Audición de Sardanas

a las 5 de la tarde

Sesión de Espectáculo Infantil y Juvenil

a las 7 de la tarde

Gran Baile Popular

que cerrará las fiestas de este año, animado por el extraordinario conjunto

«STRADIVARIUS»

En la part superior, reproducció dels actes que es celebraren en la Festa d'Estiu de 1973

La Sardana

Que maravillosa la descripción que de la sardana hizo Joan Maragall al decir que "es la danza más bella de todos los dances que es fan i es desfan".

Bella por su música y su cadencia, por la alegría que destila de sus notas y sobre todo, por esa "germanor" que une a todos los que la bailan.

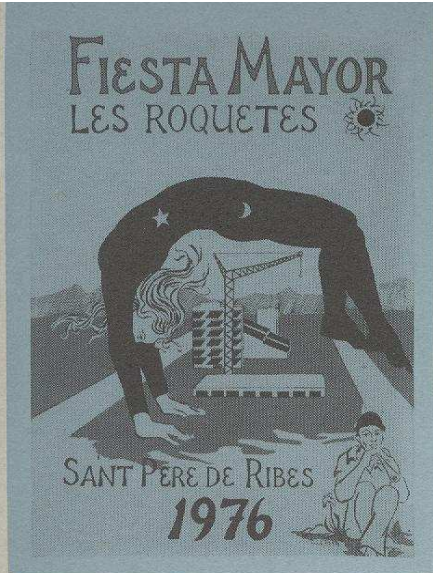
En efecto, es la danza genuina de Cataluña, pero la puede bailar cualquiera que sienta su música y conozca un poco su estructura.

A través de su estructura se descubre su alto valor artístico. Y su valor espiritual, cuando observamos que en una "anella" cabe todo el mundo, en número ilimitado, sin discriminación de sexo, raza, edad, nacionalidad, saber, manera de pensar, clase social o posición económica. Todos son admitidos en la "rotllana".

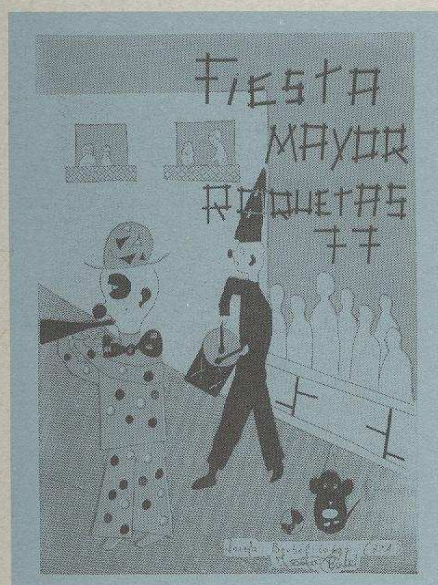
La sardana es la expresión pura del humanismo puro, afirma los derechos humanos y constituye la imagen ideal de un mundo nuevo.

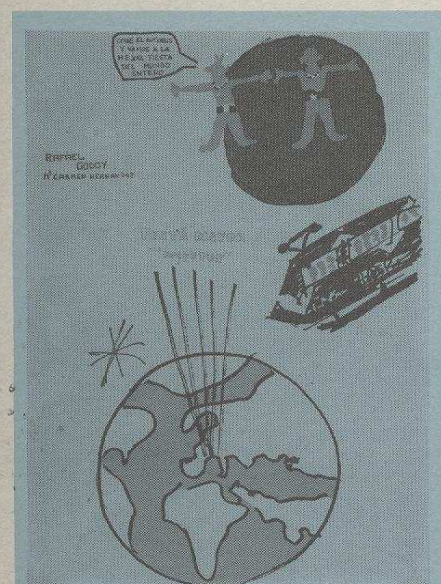
El 1975 va ésser un dels més gloriosos en la història de la Festa Major de Sant Joan de Les Roquetes, amb actuacions tan destacades com la de Mari Santpere i els Comediants amb l'espectacle CATACROC.

Reproducció de la Portada del programa de l'any 1976. Any en el que van haver-hi actuacions destacades com la de Cassen, Ramon Calduch i Lone Star.

Portada del programa de l'any 1977

L'escola va ser la protagonista del programa de Festes de l'any 1979 com podem veure en la portada i en la salutació del mateix.

Uns dies de festa

En totes les nostres vides necessitem uns dies d'una comunicació més afectiva, d'unes celebracions populars i casolanes que ens facin sortir de l'engranatge de cada dia d'aquest ritme quotidià que a voltes ens aclapara i ens deshumanitza.

I per això crec que encara té valor i sentit fer festa una colla de joves, de famílies, tot un grup humà; i participar d'una festa familiar i ajudant a fer aquesta comunitat humana tant bàsica pels nostres dies que és capaç de fer un nou món, una nova societat.

Tots, en el si de cada família, vivim una vida atafegada, temps repetit, de rellotge, temps determinat per les necessitats del treball laboral i casolà i tots enhelem uns moments de repòs, de festa, d'espai. Tots desitgem que enmig dels tràfics de les nostres vides hi hagi aquests moments festius, que són com aportacions d'origen suplementari que fan possible continuar el nostre treball i reprendre les nostres tasques.

Aquests dies que a Les Roquetes serà Festa Major, cal que hi hagi doncs aquesta explosió d'alegria amb desbordament d'activitats recreatives i fantasies il·lusòries que alegren els grans i els petits.

Però que un cop s'hagi acabat aquests dies de festa, que no s'acabi també el contacte espontani i aquestes activitats que entre els joves i grans heu pogut dur a terme, amb el millor del nostre reconeixement. Continuem en un grup coherent i unit d'altres activitats que manquen a Les Roquetes, sense excloure-ri ningú, treballem per millorar la formació dels joves de la vostra edat, en l'espai, en la formació i sobretot en el "sentiment religiós", punt bàsic i important per la formació de tota persona.

Treballem en grup, estretament, i sense deixar anar aquesta alegria viscuda aquests dies. En el vostre ambient popular, desvetlleu noves iniciatives, nous projectes, i veureu que treballant en grup obtindreu noves victòries en bé de tots els qui viviu a Les Roquetes.

Treballem amb abnegació, estimació, confiança i valoreu les iniciatives de cadascú tot mirant de treballar i formar un bon estol d'iniciatives i d'activitats encaminades a potenciar més la vida juvenil i alhora treballant per saber-se descobrir personalment els valors que hom té i els que té tota família i grup. I ajuntant-los fareu néixer aquestes relacions sanes i amicals entre els qui pot ser encara sou éssers desconeguts dins de la mateixa comunitat on viviu.

Es a través d'aquest voler col·laborar amb els altres que un discernim els inicis d'un camí que el fa sortir d'ell mateix. I tot cercant el que interessa per tots, descobrim nous camins que el porten a valorar nous estats desconeguts.

Josep M. Armesto-Miró
Monjo de Montserrat

Reproducció del primer escrit en català que aparegué en el programa de Festa Major de Sant Joan de Les Roquetes (any 1976). L'autor encara viu a Les Roquetes, però secularitzat.

Una nueva Fiesta Mayor

Una vez mas con aires de renovación propios de nuestros días nos disponemos a celebrar esta fiesta, mejor dicho unos días de fiesta grande, en los cuales aunamos nuestras fuerzas para conseguir una plena participación de todos y cada uno de los actos a celebrar.

Dado que nos encontramos inmersos en un mundo laboral con un amplio campo de problemas, y vivimos en una sociedad de la cual solo emana una triste explotación del hombre, vale la pena que los que hemos contribuido en promulgar unos días de fiesta, de recreo, de más vida de grupo, trabajemos luego, a lo largo del año para crear nuevas formas de vida social en nuestro grupo humano, trabajar para obtener una participación real y directa en la acción de revolucionar aquellas estructuras que aun en nuestros días oprimen al hombre.

Un trabajo lento y costoso que creo tiene una misión concreta en LAS ROQUETAS, pero hemos de ser realistas que sin un cambio profundo de nosotros mismos, de una educación humana, de una promoción cultural, social y política de la persona, de poco serviría.

Y es cierto que una educación humana de esta forma es la concepción de un hombre nuevo, y a la vez de una nueva sociedad. Una sociedad de la cual cada persona sea miembro efectivo con una vida social en nuestro lugar concreto de la vida.

Que los días que en fiesta viviremos en LAS ROQUETAS sea otra vez un motor que de fuerzas para un trabajo constante a lo largo del año, que supere posibilidades, engendre cambios en nuestra sociedad y que con fuerza de cambio, lleguemos a la revalorización total del trabajo humano en una nueva sociedad mas justa y humana.

Josep M. Armesto-Miró

Reproducció d'un dels escrits del programa de l'any 77. Curiosament, el mateix autor va publicar un en català en el programa de l'any anterior.

Salutación

¡Hola amigos!

Un año más nos reunimos para celebrar nuestra FIESTA MAYOR, esta fiesta que esperamos durante todo el año para celebrarla con alegría y paz.

En esta ocasión se celebra un acto que consideramos importante. Ni más ni menos que el "HOMENAJE A LA VEJEZ", porque creemos firmemente que nuestros ancianos bien merecido tienen un reconocimiento de esta índole.

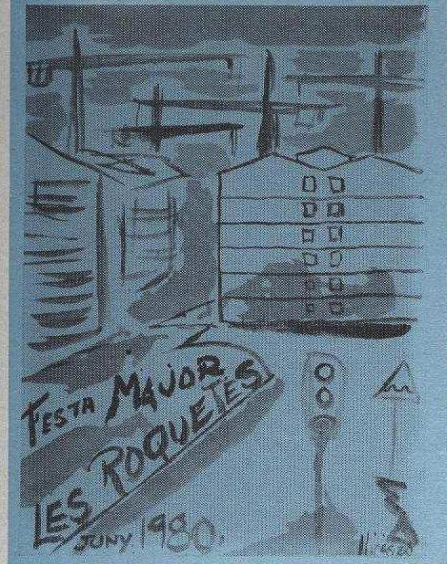
Desde estas líneas queremos pedir una especial colaboración a todos los vecinos del Barrio, para que hagan posible que todos los actos puedan desarrollarse dentro de un clima de alegría y serenidad a la vez que invitamos a todos a participar en cuantos actos tengan lugar.

Igualmente, aprovechamos esta oportunidad para invitar a todas aquellas personas que aunque no vivan en nuestro Barrio, de una u otra manera se sientan ligados a nosotros, o bien, quieran acompañarnos durante estos días.

Finalizemos, agradeciendo a la "COMISION", y a todos aquellos que han hecho posible el que un año más nuestra "FIESTA MAYOR" haya podido llevarse a cabo. Nada más, gracias y o divertirse todo el mundo.

¡FELICES FIESTAS!

Colegio Nacional Mixto de Roquetes
Alumnos de 8.º Curso

Reproducció de la portada del programa de Festa Major de Les Roquetes de l'any 1980.

L'autor de la portada del programa de l'any 1981 és mestre del C.P. Les Roquetes, en aquest any era director del mateix.

Portada del programa de Festa Major de l'any 1982.

Art i Cultura a Les Roquetes

En l'edició de la Festa Major de sant Joan d'aquest any hi ha moltes activitats interessants que mereixen el vostre interès, com bons veïns que sou de Les Roquetes. De tots aquests actes s'en parlarà o s'anomenarà en un altre espai d'aquest programa. Nosaltres, per la part que ens toca, us voldríem cridar l'atenció sobre una experiència important i a la vegada senzilla que es portarà a terme a Les Roquetes en aquesta dies de festa an que tots ens hem de sentir una comunitat, amb tot el que aquesta paraula significa.

Per primer cop es farà al nostre barri una *Exposició Col·lectiva de Pintura*. És cert que no és la primera exposició que es fa en el nostre cas concret, però sí ho és pel fet de ser col·lectiva i amb artistes que porten anys i anys residint aquí. Això és un indicatiu molt interessant de que aquí, entre nosaltres, hi ha gent que pinta, que dibuixa, fa escultura, ceràmica o qualsevol manifestació artística, és a dir, en definitiva que hi ha persones que malgrat que tots tenen el seu treball i obligacions en aquesta vida, tenen uns instants per reflexionar i per tant crear. I la creació artística és una de les experiències més interessants i més belles que un ésser humà pot trobar. Les obres que trobareu en aquesta exposició pertanyen als veïns nostres *Ana Senxo Corcho, Antonio Canadella Serra, Juan Carlos Matas i Angel Lladó Crousilles*.

Un altra característica que cal ressaltar en aquest esdeveniment és la importància que té en un barri com el nostre, així com en qualsevol indret del món, que hi hagi l'existència de veïns com els que hem anomenat més amunt, que dediquen part del seu temps a realitzar activitats com aquestes. Nosaltres creiem que no són tan sols ells els que ho fan a Les Roquetes. Té d'haver més persones que es dediquin a les activitats artístiques i artesanals, en unes altres paraules, que intentin arribar a una òptima fusió entre la força de treball de les seves mans i la potencialitat creadora del seu esperit. Aquestes activitats personals s'han de veure reflectides, entre d'altres aspectes, en les exposicions públiques, ja que així ells mateixos i la resta dels seus veïns, amics i companys ens enriquem culturalment i aprenem més coses encara.

Per altra part hi ha l'obligació o quasi bé diríem la necessitat d'engrandir i de fer conèixer a la resta de Les Roquetes totes aquestes activitats. Són unes activitats artístiques que no poden quedar-se limitades de portes endins, a la casa de cadascú, sinó que han de sortir a la llum, no estancant-se, evolucionar i progressar. Així com tampoc no s'ha de viure d'espalles a la realitat. Una realitat conflictiva i esperançadora d'un barri en contínua creixença i evolució.

Tot això tindria que cristallitzar no tan sols en aquesta exposició i ja s'ha acabat. Tindria de ser un primer pas perquè la gent que es dedica a Les Roquetes a l'activitat artística es conegui i faci intercanvis d'opinions i aportacions. Nosaltres així ho esperem.

Reproducció d'un dels escrits que aparegueren publicats al programa de l'any 1980 on es comenta una exposició de pintura que van realitzar pintors de la població.

LA FESTA MAJOR

Enguany, per 9ª vegada ininterrompuda, celebrem la Festa Major de Les Roquetes. Bona, hauria d'anar com una ho ha també de la nostra població, el que cal a Les Roquetes és anar fent història plena de realitats, de valors, que puguin enorgullir i estimular les futures generacions.

Les Roquetes és un poble molt jove enmig de la història centenària i mil·lenària de tants i tants pobles de la nostra geografia. Surgí amb pobresa i enorme sacrifici als anys 60, prop de la capital del Garraf, Vilanova i la Geltrú, i dins del vell municipi de Sant Pere de Ribes.

Certament, doncs, és una població gran dins del Garraf, però és petita, molt petita encara quant el seu creixement interior i pobre en institucions, en vida cultural, en vida col·lectiva.

Per això és d'agrair tota iniciativa que es prengui per fer créixer des de dins, clívicament i culturalment Les Roquetes. Diferents són els intents que s'han fet per dur a terme un creixement qualitatiu de Les Roquetes. Tot vegada el més destacable fou a través de l'Associació de Veïns quan democràticament en temps encara del franquisme, desvetllat inquietat i promogut homes compromesos per les coses de tots. (Document imprescindible per al futur coneixement de Les Roquetes, en serà la publicació del «Boletín Informativo» que mensualment anava tractant amb valentia les coses de Les Roquetes).

Dintre d'aquest context d'intent de construir Les Roquetes «per dintre», n'és la institució d'unes Festes Majors.

Molts pobles donen esglams a les seves Festes Majors, volent ressaltar o expressar el que aquelles tenen de més significatiu. Així, els de la Geltrú en diuen de la seva que és «La més popular de Catalunya». Nosaltres creiem que de la nostra en podem dir que nasqué com «la més progressista de totes». No quant al seu contingut, la seva programació, però sí quant el seu origen: net de tot nexa que el vinculí amb un passat on la creu i l'espasa es fusionaven.

La Festa Major de Les Roquetes, sorgí independent de tota mixtificació religiosa, on la Festa Patronal de la partença necessàriament tenia que ser el dia d'aquesta necessitat col·lectiva de viure una dies de Festa grossa.

Aquest pas del passat ja caduc però que continui encara mantenint aquest confusionalisme en tantes coses, i fins i tot, les nascudes avui, Les Roquetes l'ha trencat i celebra la seva Festa Major a l'estiu i en unes dades que més l'hi han convingut. Així sense més.

Per aquest fet inaudit ja valdria la pena que aquestes Festes no s'entronquessin mai, tot el contrari. Anessin present en la seva programació tot el contingut i tota la qualitat que cal exigir a la Festa Major «La més progressista de totes».

Narcís Bayrach

L'autor d'aquest escrit publicat al programa de festes de l'any 1981, fou un dels pares i impulsors de la Festa Major de Les Roquetes. I va jugar un gran paper en Les Roquetes durant la seva residència en aquesta població.

Mirando hacia adelante...

Un largo decenio se cumplirá por Sant Joan, desde la primera Fiesta Mayor de Les Roquetes. Diez años nada fáciles en cualquier nivel que nos hayamos encontrado.

Desde aquella Fiesta del año 73, que en un alarde de espíritu aventurero, de buena voluntad y de ilusión, plantó el Arbol Festivo, año tras año ha cumplido su fin: unos floreció perezosamente, otros con flores muy galanas, alguno con la flor deslucida, pero al fin y al cabo todos los años ha florecido y sigue ahí plantado.

Y sin embargo, qué poco dan diez años. En la vida de un niño, apenas se da cuenta del mundo de su alrededor; en la vida de un árbol, cualquier viento lo puede torcer o quebrar; en la vida de un pueblo, le queda tanto por recorrer que nadie adelantaría lo que llegará a ser.

Si miramos hacia atrás en la historia del barrio, contemplamos nuestra corta edad, mientras que hacia adelante se nos abre todo un abanico de futuros. En esta encrucijada del presente, cuando día día nos enfrentamos con el porvenir, para nosotros y para los que nos seguirán, solamente se abre la alternativa de trabajar juntos en un fin común, con la seguridad que otorga saberse en el buen camino.

Que este décimo aniversario de la Fiesta Mayor sirva para reafirmar nuestro sentido de comunidad tantas veces pisoteado por propios y extraños, en la certeza de que es mirando todos juntos sin miedo hacia adelante como encontraremos nuestro destino.

J. P. Segarra

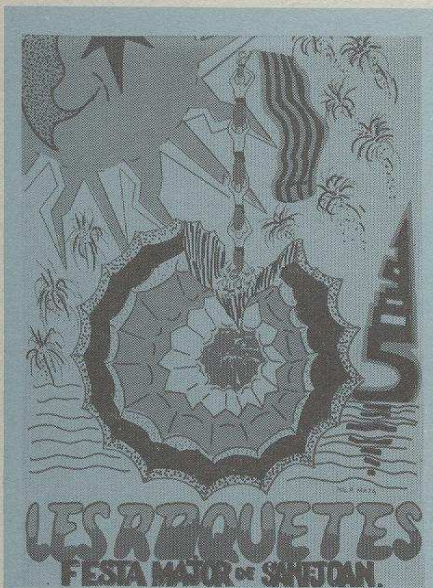
Escrit del programa de 1982.

Reproducció de la portada del programa de festes de Sant Joan de l'any 1983

Reproducció de la portada del programa de l'any 1984.

Reproducció de la portada del programa de 1985.

Queridos vecinos:

Una vez más, nos disponemos a celebrar nuestras fiestas populares anuales, en una época de incertidumbre, debido al gran problema que representa el hecho de que una gran parte de nuestros vecinos estén inmersos en la terrible plaga de nuestros días: el paro. Motivo que me induce a insertar en nuestro programa festivo estas líneas, intentando hacer un llamamiento a la reflexión, para que sepamos olvidar nuestras posibles diferencias sociológicas, culturales y políticas; que tanto dañan en ocasiones al interés colectivo de nuestra población. Hagamos una pía y sepamos animar con nuestras palabras amistosas, nuestra ayuda, nuestra comprensión, nuestra solidaridad y nuestro amor a estas familias, que han perdido uno de los derechos fundamentales, que así recogió en nuestra Constitución: el derecho al trabajo. Ahora, quizás más que nunca, necesitan nuestra comprensión, por lo tanto, debemos marcarlos como objetivo principal, el de infundirles la confianza que posiblemente, en muchos de los casos, hayan perdido en nuestra sociedad, que nos ha tocado vivir para bien o para mal.

Estas fechas, además de servirnos de diversión, tiene que ser motivo de reflexión de lo que nosotros individualmente

hemos podido hacer de negativo o positivo, y podamos rectificar en lo negativo, para bien del futuro de nuestros hijos, en bien de nuestra colectividad y en definitiva, en bien de nuestro pueblo en todo su conjunto.

También debemos, como no, recordar en estas fechas a nuestra patria chica, la tierra que nos vio nacer, a nuestros padres, hermanos, familia y amigos en general, que por diversos motivos

nosotros los abandonamos; aunque en la mayoría de los casos fue para buscar una mejor calidad de vida y de trabajo.

Hoy nos hallamos aquí en Les Roquetes de Sant Pere de Ribes, personas de diferentes colectividades, que hemos construido entre todos una nueva patria chica, no tanto para nosotros como para nuestros hijos, y que debemos amar tanto como la de nuestro origen, intentando con nuestras diversas aportaciones culturales, participar en la cultura catalana e integrarnos y es

forzarnos sin perder nuestra identidad de procedencia; pero si, animando a nuestros hijos a que aprendan la lengua catalana, sus costumbres y su cultura, para que el día de mañana, no se sientan unos extraños en su propia tierra natal: Catalunya.

Animo, a divertirse.

Un abrazo solidario.

Rafael Ferreira Munhoz

Reproducció de la salutació del programa de festes de Sant Joan de l'any 1983.

Todo empieza a las doce del mediodía, con el disparo de morteretes. Desde ese momento ROQUETES está en fiesta. Un gran ambiente reina en todo el pueblo; todos los habitantes con gran entusiasmo empiezan a hacer los preparativos, para conseguir una fiesta mejor.

Observamos la plaza sembrada de bombillas, y con sin fin de banderas de todo tipo de colores; las cuales esa noche servirán de manto a un gran número de personas, que bailarán al compás de la orquesta. Entre esa multitud, encontraremos todo tipo de gente; el típico entusiasta que baila «Rock and Roll», aquel grupito loco saltando sin perder el compás, el joven aburrido, los pasotas, las mamás y los papás bailando pasodobles.

Todo el mundo se da la mano sin envidias, sin mal humor, es la «NIT DE SANT JOAN», la noche en que las hogueras arderán, en la que la gente se embriagará y los románticos buscarán sus musas.

Sale el sol, está amaneciendo, la plaza está vacía, pepes, collitas, el olor a multitud aún sigue allí, a pesar de que su ruido haya desaparecido. Alguien en alguna esquina aún canta «por el camino verde que...», ya se empieza a ver algún chico vestido de «hastoner», preparándose para el «cercavila matinal».

Todo se acaba y llega el fin de fiesta, los mayores vuelven al trabajo, los jóvenes se preparan para recibir un largo verano.

Suena la traca final, algún nostálgico llora, a otros se les oye criticando la fiesta, hay quien «pasa» de todo, e incluso hay gente que se cree que la fiesta es suya. Sin duda alguna, la fiesta es de todos y todos debemos colaborar, para que ella, para que nuestra FESTA MAJOR se pueda seguir realizando.

PAU ALONSO RUIZ
President del Centre Cultural
Recreatiu Roquetes

NOTA: No ha sido posible contar con una fotografía del CLUB DE FUTBOL DE LES ROQUETES, a la hora de efectuar este programa. Desde estas páginas, queremos rendir homenaje al esfuerzo del club que tan dignamente ha alcanzado el ascenso a la categoría de PRIMERA REGIONAL, representando a nuestra población y paseando su nombre por los más diversos campos de fútbol. Desde aquí, felicitamos al club que simboliza el desarrollo deportivo de nuestro pueblo.

LA COMISSIÓ DE FESTES

Reproducció d'un escrit del programa de l'any 1984, any en el que el F.C. Les Roquetes va passar a la categoria de Primera Regional.

L'autor de l'escrit fou un dels presidents del Centre Cultural i recreatiu de Les Roquetes. Entitat actualment desapareguda i que va tenir un paper molt important en la història de la Festa major de Les Roquetes, essent una de les principals impulsores dels balls populars de Les Roquetes.

Salutación

Vecinos, amigos y visitantes, de nuevo hemos organizado nuestra Festa Major con mucha ilusión, esperando darle, una nueva dinámica que sirva para traer importantes espectáculos culturales, deportivos y recreativos que sirvan para divertirnos, haciendo de Les Roquetes una población acogedora y festiva como en todas sus fiestas, una imagen que se ajuste a la realidad para combatir los argumentos lesivos y perniciosos que, tanto daño han hecho en otras fechas, disvirtuando nuestra identidad colectiva y tratando de erosionar nuestra moral.

Hemos sabido luchar unidos por una mejor enseñanza en las escuelas y, una mejor calidad en todos los servicios de limpieza, sanitarios, deportivos y culturales, que hoy son una realidad; que aunque insuficientes, nadie puede negar que en un corto espacio de tiempo, se han logrado objetivos que muchos de nosotros ni soñábamos, siendo fruto de una buena gestión de nuestro consistorio democrático, compuesto por las diferentes fuerzas políticas de izquierdas implantadas en nuestro término municipal.

Estas fiestas han sido organizadas este año por las siguientes entidades y organizaciones: Centre Cultural i Recreatiu de Les Roquetes, Casal de Cultura, Casal dels Avis, Club Ciclista, Centre de Promoció d'Esports, Clubs de Futbol, Associació de Veïns, Associacions de Pares de Les Escoles y los partidos políticos PCC y PSUC, además de otros ciudadanos, deseando con ello, lograr unas fiestas del agrado de la mayoría de nuestra población.

Espero que todos los vecinos de Les Roquetes sepan aprovechar al máximo sus fiestas con alegría y buena convivencia, y como no, algunos cojamos alguna merluza simpática que nos ausente por unas horas de los problemas cotidianos que individualmente tenemos cada uno de nosotros.

Animo y a divertirse.

Rafael Ferreira Munhoz

EL FUTURO EMPIEZA CADA DÍA

Les Roquetes tiene una perspectiva clara de desarrollo, la cual no es motivo de casualidad o loterías, sino de esfuerzos comunes y realidades concretas.

La realidad presente no deja de ser tentadora y esperanzadora para avanzar, más si todavía quedan tantas cosas por hacer, en concreto en el sector servicios y comercio, que es donde más se puede dar un crecimiento en un futuro no demasiado lejano.

Para que esta posibilidad se confirme, se habrían de dar dos realizaciones básicas:

Por un lado, que el Ayuntamiento creara la infraestructura necesaria y acorde a sus competencias, tales como parques, jardines, mercado público, edificio consistorial, pabellón e instalaciones deportivas, remodelación o ampliación de los servicios culturales (cine, biblioteca, Casals...), repercutiendo en un mejor nivel social y de calidad de vida.

Por otro, que la iniciativa privada obviara las posibilidades comerciales en Les Roquetes (dado que somos un satélite de Vilanova), desarrollando alternativas emprendedoras, convirtiéndose en un sector punta del desarrollo económico y social, puesto que, una población tan grande necesita pubs, discotecas, lavanderías... toda una serie de servicios que, cualquier población con aspiraciones medianas tiene.

Estas iniciativas públicas y privadas comportarían una mayor autosuficiencia y una menor dependencia; un progreso autónomo (sin eremitismos posibles), desarrollando a Les Roquetes como colectividad y pueblo.

Sin pretensiones megalómanas, hay que decir, que cada comercio abierto y cada tocho bien puesto, crea economía y trabajo en Les Roquetes, adquiriendo mayor importancia y relevancia social para ocupar su espacio y hábitat urbano, aumentando el atractivo de vivir en ella.

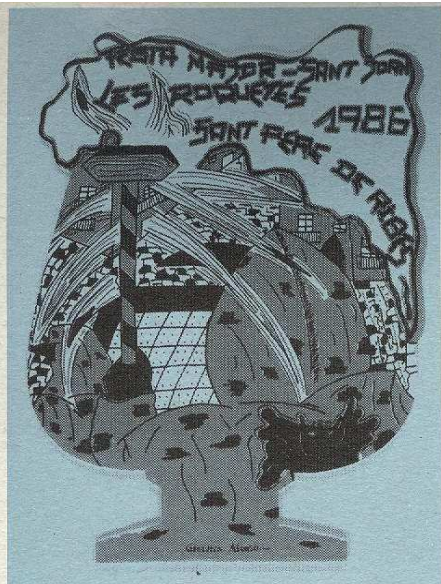
Conviene dotarse de audacia y emprender proyectos por pequeños que sean, más si lo hace gente de aquí, para no vernos colonizados comercialmente. Un ejemplo será conseguir puestos de venta en el Mercado Municipal (cuando se haga), porque conviene que sea gente de aquí, porque será más posible que se gasten los cuartos aquí y más en otros comercios de aquí. Por eso, también tiene que subir la calidad de los servicios; generándose a la par una importante clase media que con esfuerzos consiguiera elevar el nivel económico y comercial, desarrollando empleos en el sector servicios y aumentando el poder adquisitivo medio de la población, puesto que, para consumir tiene que haber dinero en movimiento.

El mito del desarrollo, el progreso y el consumo es limitado. Les Roquetes puede y debe crecer económica y socialmente, lo que le puede configurar como un pueblo importante dentro de la zona y eso no es una ilusión, es una realidad futura (rehabilitada día a día).

Quien mejor puede garantizar el progreso es la gente de Les Roquetes.

Antoni Arrebola Fernández

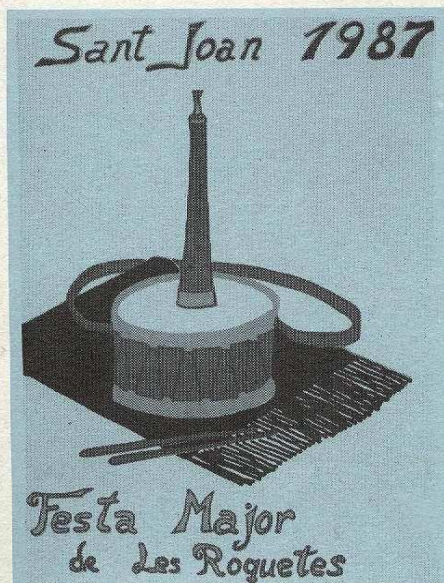
Reproducció d'un escrit del programa de 1985

Reproducció de la Portada del programa de 1986. L'únic programa troquelat que s'ha fet en el nostre municipi.

Ball de Panderoles joves de Les Roquetes.

Reproduccions del programa de 1987

EL BALL DE BASTONS A LES ROQUETES

La població de Les Roquetes, es troba dins una comarca on els balls de bastons estan molt arrelats, el Garraf. Les Roquetes és al costat de Vilanova i la Geltrú i, ha anat creixent amb el temps, principalment, per l'arribada de gent d'altres poblacions dels voltants com a Vilanova, Sitges, Vilassar, etc, i, també, immigrada de poblacions del sud - la península.

Amb la creació de les primeres festes majors de barri, a principis els anys 70, la gent va tenir la necessitat de crear uns balls populars per a reforçar aquestes festes que, feia poc temps s'havien començat a crear, es van animar i van intentar de fer una colla de bastons.

Per aquell temps, a Vilanova s'havia desfet la colla de Ball de Bastons, amb el que, es va perdre el ball de cara a les festes populars i de carrer, encara que, es mantenia dins l'actual «Grup de Dansa de Vilanova» i, l'anomenat, llavors, «Sección Femenina de Coros y Danzas», que, era com una mena d'esbart o grup dedicat a recollir totes aquelles danses de Catalunya i mantenir-les, per tal, que, no es perdessin i, que, de tant en tant, ballaven a algunes de les seves actuacions. Va ésser, per tot això, que, aquesta gent de Les Roquetes disposada a montar una colla de bastons, es va decidir a anar a parlar amb gent de Vilanova d'aquest grup, perquè vinguessin a ensenyar els balls que es feien a Vilanova. Un d'aquests senyors que va pujar a

ensenyar els balls a Les Roquetes va ser Josep Mª Paños, qui, junt amb alguns habitants de Les Roquetes, que també ballaven al mencionat Grup de Danses de Vilanova, van montar la primera colla de bastons de Les Roquetes. També, va pujar un bastoner ja gran de Vilanova a ensenyar, el conegut Senent, un home que de sempre ha estat dins el món bastoner vilanoví.

També, és cert que, a la vegada que, assajava la colla amb els balls de Vilanova, hi havia gent de Les Roquetes que, també, estava assajant amb els balls de Sitges; però, més endavant no hi tindria més continuïtat, a la vegada que, s'unirien les dues colles ballant els balls de Vilanova definitivament.

Per la Festa Major de Les Roquetes l'any 1974, va sortir la primera colla de vuit balladors, del Ball de Bastons de Les Roquetes, amb roba dels bastoners de Vilanova, que, llavors, no ballaven i els van prestar a la Comissió de Festa Major, fins que, es van fer vestuari propi de bastoners de Les Roquetes. A l'any següent, amb el Ball de Bastons més consolidat; hi havien dues colles de setze balladors, una de grans i una altra de joves. La durada d'aquestes colles fou d'uns dos o tres anys aproximadament, dins els quals, es van realitzar sortides a altres Festes Majors com la de Viladellós, Festa de la Geltrú, Sitges o la mateixa Vilanova i la Geltrú, per dos cops.

Va ser després d'aquests dos o tres anys que

les colles es van desfer, degut principalment, que, molta gent la qual ballava, es van marxar a ballar amb la colla de bastons que s'estava fent de nou a Vilanova, que va tornar a sortir al carrer l'any 1977 amb alguns balladors que abans havien estat a la colla de Les Roquetes.

Malgrat tot això, des de l'any 77, en què, es van desfer les colles grans, fins l'any 1980, per cada Festa Major de Les Roquetes sempre s'ha continuat ballant, encara que, de vuit balladors.

A partir l'any 1980, el Centre Cultural Recreatiu de Les Roquetes, va fer un esforç per a recuperar tots els balls que s'havien perdut des de les primeres Festes Majors de Les Roquetes, com eren les Cintes, els Pastorets, la Bolangera i, també, el Ball de Bastons. I, ha estat aquesta entitat, que, ha fet mantenir vius els balls populars a les Roquetes, des de llavors i fins ara: a més, de realitzar més actes culturals dins el barri. Va ser a la Festa Major l'any 1980 que, es va treure una colla de vuit balladors, formada per nois que encara anaven a col·legi i, que, de nou van ser ensenyats per un senyor de Vilanova, en Senent. Els balls es van mantenir igual que es ballaven a Vilanova i la Geltrú, fins que, a la VII Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya realitzada a Sant Pere de Ribes l'any 1982, es van trobar les colles de bastons de Vilanova i Les Roquetes. Al trobar-se, allà es va veure que, totes les dues colles ballaven igual. Davant aquest fet, i ja que, els bastoners de Vilanova demanaven la seva exclusivitat dels balls, per haver estat originaris i pertanyents

des de segles a la Ciutat de Vilanova i la Geltrú, es va arribar a l'acord que, els balls de bastoners de Les Roquetes serien anomenats originaris de Vilanova i, a més, farien unes petites modificacions, perquè així, tinguessin aquests balls una diferència dels fets pels bastoners de Vilanova, encara que, fossin del mateix origen i es semblessin molt.

Des de l'any 1980, en què es van refer les colles bastoneres, dues colles llavors: mitjans i petits, fins ara no s'han perdut. A l'actualitat, a Les Roquetes hi ha tres colles: els grans, els petits i la colla de noies.

Les actuacions més acostumades són per St. Jordi, Festa major de St. Joan i, encara que, si ens criden també fem sortides fora. També hem de dir, que, amb la que es celebrà el 25 de maig d'enguany, ja fou la quarta Trobada de Bastoners de Catalunya que compta amb la nostra presència. Aquestes trobades són les celebrades a Sant Pere de Ribes al 1982, la de Vilanova i la Geltrú al 1984, la de Balsareny 1985 i la d'enguany que fou a Vallgorguina.

Aquesta és la que podria ser la curta, però intensa història del Ball de Bastons de Les Roquetes, potser, me n'oblido d'alguna cosa, però, si és així, demano disculpes a qui sigui, i, a la vegada li dono les gràcies a tota aquella gent que ha col·laborat, més o menys, a que aquesta petita història sigui possible i, en especial, a la gent de la població, perquè dia a dia fan que aquesta història continuï fent-se una tradició popular. JOAN BAU I ALEGRIA

Reproducció d'un escrit del programa de 1986.

Apreciats conciutadans,

La calor ja ha fet acte de presència, i amb ella, associat, l'estiu, i, òbviament, ja tenim de nou la Festa Major de Sant Joan, la nostra festa per excel·lència.

Ja tothom l'espera i la desitja, com una festa pròpia i popular, on tothom balla i es diverteix.

Són les nits estiuenques, a les quals, sembla ésser que, no n'hi han gaires ganes d'anar a dormir, perquè s'hi està força bé al carrer o a l'aire lliure. És el temps de viure com els països i pobles mediterranis sabem.

El mes de juny, és un mes on pràcticament tothom ja ha estat a la platja, els escolars acaben el curs i, molts comencen a preparar les vacances i, també, és el mes on coincideixen més els períodes electorals, incitant tot tipus de comentaris on, és clar, no pot faltar la nostra Festa Major.

També, els aconeteixements esportius finalitzen en aquest període i, enguany torna a ésser motiu de satisfacció que, el Futbol Club Les Roquetes, torni a pujar a la categoria de Primera Regional, després de batre les porteries dels contrincants, enhorabona!

Anim amics és Festa Major i, aquesta mereix l'alegria i la participació de tots, perquè és el nostre patrimoni comunitari.

A ballar i a divertir-se, que ja toca!!
Visca la Festa Major de Sant Joan!!
La nostra i la de tots.

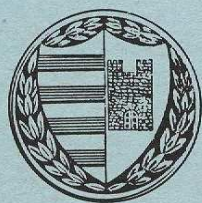
LA COMISSIÓ

Reproduccions del programa de 1988.

El Drac de Ribes, a Les Roquetes, portat per la Colla de Diables de Les Roquetes.

EDITA L'ÀREA DE CULTURA
DE L'AJUNTAMENT
DE SANT PERE DE RIBES
Juny del 1989

La fiesta de Les Roquetes
es fiesta ya popular
es una fiesta del pueblo
una festa familiar
que los jóvenes y viejos
la pensamos disfrutar.

Vienen ya las atracciones
y los bailes populares
gente que va a divertirse
a pesar de los pesares.

Torneos para mayores
de dómino y petanca
con premios interesantes
y todo se queda en casa.

Fútbol y otros juegos
para la gente más joven
que quieran participar
y de pensar en la pesca
que también hay que pescar
y disfrutar estos días
y pensar sólo en soñar
que vengan fiestas como ésta
un año y otro año más.

Pero vamos confiemos
sin andar con más recelos
y sin mirar distinción
que los más guapos y feos
podremos todos divertirnos
y aprovechar la ocasión.

En nuestro Casal d'Avis
también tendremos un baile
terminaremos la fiesta
y pasaremos la tarde.

Les festes de Les Roquetes
és festa ja popular
és una festa del poble
una festa familiar
en què joves i vells
sols pensen en gaudir.

La Comissió de Festes
tiene mucha voluntad
que las fiestas tengan éxito
por bien de la vecindad.

BLAS GARMÓN

Benvolguts concitadans!

Enguany amb més polèmica que mai, la Comissió de Festes torna a tirar endavant la Festa Major de Sant Joan. Ja sabem que és difícil que plougui al gust de tots; però, una festa es mereix tots els atributs positius, com a canalitzadora de bones energies i creixement comunitari, per fer de Les Roquetes un poble a nivell festiu amb millors garanties i possibilitats.

Per això, darrera l'esforç i la inversió de recursos humans, túdics, econòmics i materials que representa la Festa Major; enguany els actes es realitzaran entre la Plaça Llobregat i la Pista del Casal de Cultura; malgrat que, no hi ha altres places o llocs ideals amb millors condicions.

Enguany tindrem entre nosaltres el Drac de Ribes, un drac de tres caps dissenyat per la ja desapareguda Lola Anglada, escriptora i dibuixant per a infants. Un drac que portarà la Colla de Diables de Les Roquetes i que, novament, tindrem ocasió de tornar a veure per la nostra Festa Major.

El foc d'artifici constituirà un dels elements bàsics durant les festes. Hi hauran diversos actes on no en faltarà; estarà present des del Castell de Focs, la Colla de Diables i el Drac, les traques i, fins i tot, en un gran espectacle piromusical que cal veure. Per tot això, aquesta vegada al Programa de Festes, hem agafat aquells protagonistes relacionats amb el foc d'artifici, constituint un petit monogràfic.

També, tindrem una gran novetat de la mà de l'Once, amb un partit de futbol sala entre cecs que cal no perdre's el. I per futbol, menys mal que el C. F. Les Roquetes manté la categoria de Primera Regional, afeliçada.

Doncs així, enguany la Festa Major tindrà, com sempre, molts actes, i el Programa de Festes més pàgines que mai; esperant que tot pugui constituir un bon tònic de diversió, alegria i bona atracció, amb els espectacles tradicionals de sempre i altres nous.

Endavant amb la Festa Major que són quatre dies i que no parí l'animació.

VISCA LA FESTA MAJOR!!
VISCA LA FESTA DE L'ESTIU!!
VISCA LES ROQUETES!!

Reproducció del text de la presentació del programa de Sant Joan de l'any passat.